U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **B. V.,** zastoupený JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem, se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj,** se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 9. 2018, č. j. 5 A 207/2017 - 35,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 11. 2017, č. j. 34252/2017-31-4, ministryně pro místní rozvoj zamítla rozklad žalobce a potvrdila rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2017, č. j. MMR 23166/2017-83/1606. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 9. 2014, č. j. MMR 19577/2014-83/1335.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Přípisem ze dne 15. 8. 2018 požádal o vydání předběžného opatření, jímž by byl odložen účinek právní moci rozhodnutí o udělení pořádkové pokuty, jakož i rozhodnutí o zamítnutí návrhu na obnovu řízení. Podáním ze dne 2. 9. 2018 upřesnil žalobce k výzvě městského soudu přípis ze dne 15. 8. 2018 tak, že žádá o odložení vykonatelnosti několika rozhodnutí včetně žalobou napadeného rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj č. j. 34252/2017-4.

[3] Městský soud žádost žalobce ze dne 15. 8. 2018 posoudil dle jejího obsahu jako návrh na přiznání odkladného účinku žalobě podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Napadeným usnesením pak městský soud výrokem I. žalobě nepřiznal odkladný účinek, výrokem II. žalobci přiznal osvobození od soudních poplatků a výrokem III. ustanovil žalobci zástupcem JUDr. Ladislava Koženého.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výrok I. uvedeného usnesení městského soudu kasační stížností. Vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím soudu a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení změnil tak, že se žalobě stěžovatele přiznává odkladný účinek.

[5] Kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Důvody nepřípustnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřípustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[7] Citované ustanovení zákona nepřipouští podat kasační stížnost proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku žalobě. Tento závěr zastává i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu. Zdejší soud se k procesně obdobné situaci vyjádřil svým usnesením ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 As 10/2005 - 46: „*Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má proto i rozhodnutí, jímž byl - jako v případě stěžovatele - návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé* […].“

[8] Uvedený závěr pak potvrdil i Ústavní soud např. v usnesení ze dne 9. 6. 2005, sp. zn. III. ÚS 156/05. Ústavní soud uvedl, že „*[v] souladu s ustanovením § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Rozhodnutím dočasným je nepochybně i rozhodnutí, kterým soud rozhoduje o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, a to bez ohledu na to, zda soud podanému návrhu vyhoví či nikoli. Rozhodnutí krajského soudu, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, nijak neovlivňuje průběh samotného řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Pokud by této žalobě bylo vyhověno a meritorní správní rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno, lze se postupem, který je upraven v zákoně č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím. Nejvyšší správní soud tedy postupoval správně, když podanou kasační stížnost směřující proti rozhodnutí krajského soudu, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě, jako nepřípustnou odmítl.*“

[9] Citovaná judikatura je plně aplikovatelná i na případ stěžovatele. Jeho kasační stížnost směřuje pouze do výroku I. usnesení městského soudu, jímž byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, tj. proti rozhodnutí, které je ve smyslu § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. podle své povahy dočasné. Nejvyššímu správnímu soudu ze zákona nepřísluší hodnotit věcnou správnost napadeného výroku usnesení městského soudu.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2018

Mgr. David Hipšr
předseda senátu